

Ковельський Університет третього віку розпочав навчальний рік

Знову зібрав своїх студентів Університет третього віку, що у Ковелі. Виш, у якому п'ять факультетів, є гордістю міста, адже ковельчани першими запровадили таке навчання для літніх людей. Така форма допомагає старшим людям брати активну участь у житті громади, зміцнювати здоров'я, здобувати нові знання, ділитись досвідом і просто спілкуватися.

У Луцьку собаководи похвалились своїми підопічними

У Луцьку міський осередок собаківництва «Любарт» зніціював виставку собак різних порід. Захід відбувався на футбольному стадіоні, що на вулиці Писаревського. Участь у виставці взяли чотиричлени з усієї Західної України. Також відбулися показові виступи кращих дресирувальників.

Брати Литвини мало не живуть у танцювальному залі

Гуляючи влітку центром Луцька, важко було не помітити банду хлопців, що танцювали просто неба. Їх усі звикли називати брейкерами. Та юнаки ображаються на таке і кажуть, що вони бі-бої, а те, чим вони займаються, називається бі-боїнгом. Особливо запам'яталися близнюки, які, танцюючи, виробляли щось неймовірне. З одним із них «Відомостям» вдалося поспілкуватись.

Із Олегом Литвином ми зустрілись у тренувальному залі. Саме там, за словами хлопця, він практично живе.

— У залі я проводжу весь свій вільний час: уранці я тут, потім іду на пари, після них приїжджаю сюди, лише ночувати — додому. Якби не танці, брата я б узагалі не бачив, бо ми навчаємося на різних факультетах і в різні зміни, — ділиться парубок.

Олег і Дмитро втягнулись у бі-боїнг, коли їм було по 17 років. Першим ним зацікавився Дмитро, котрий якось побачив у дворі, як танцює сусід. Коли хлопці вперше завітали в танцювальний зал, то були в захопленні від атмосфери, яка там панувала, від ставлення людей одне до одного.

— Першим нашим тренером був Андрій Онопрієнко із команди «Iron city», — розповідає Олег. — Саме він навчив нас базових рухів, віддав нам частинку себе. І вже на цій основі ми почали розвиватись як бі-бої. Потім ми тренувались у Олександра Філіна, а згодом — в Андрія Дацюка. Коли відчували, що перебуваємо на хорошому рівні, ми з хлопцями створили свою команду з п'ятих бі-боїв, але вона проіснувала недовго, бо багато хто почав покидати танці.

Через те, що кістяк розпадався,

хлопці з «Iron city» вирішили на своїй основі створити команду з молодих бі-боїв, яку символічно назвали «Iron kids». До цієї команди увійшли Олег, Дмитро та ще троє бі-боїв.

Саме їх разом із «Iron city» можна було практично кожного літнього вечора побачити поблизу Театрального майдану.

— Так, у центрі міста ми виступаємо вже кілька років, основна мета — залучити більше людей до хіп-хоп культури, до бі-боїнгу. Також своїми виступами ми збираємо кошти, щоб поїхати на якийсь потужний фестиваль. Але цьогоріч вирішили заробити на проведенні фестивалю у нас, у Луцьку, щоби бі-бої зі всієї країни побачили, що і як у нас, — повідав Олег.

Хлопець розповів, що він із командою — часті гості в нічних клубах, буває, і на корпоративи запрошують, а одного разу взагалі довелось виступати на весіллі.

— Комерційні виступи в клубі легкі: ти танцюєш кілька хвилин — і все. А от провести чотири години на вулиці вже важче. За цей час неймовірно втомлюєшся, адже видаєш усього себе, а від публіки не завжди отримуєш віддачу енергії. Хоча іноді трапляються такі глядачі, що виступати дуже легко. Зауважу, щороку все важче здивувати людей. Якщо колись усі були в захваті від одних лише обертів на голові, то зараз мушиш вигадувати щось нове, цікавіше, екстремальніше, а це хороший поштовх до саморозвитку, — ділиться бі-бої.

Звісно, щоб кілька годин танцювати і виконувати різні трюки, потрібна непогана фізична підготовка. Та Олег запевняє, що для цього ніхто з хлопців спеціально не відвідує тренажерний зал і годинами не висить

на турніках. Каже, щоби тримати себе у формі, достатньо просто старанно відпрацьовувати різні танцювальні рухи, постійно тренуватись.

Саме постійну працю хлопці вважають секретом успіху. Тренуватись, тренуватись і тренуватись — тоді буде результат, кажуть вони. Ще один важливий момент — відвідувати фестивалі, постійно брати участь у багтах.

— Саме на фестах я шукаю натхнення. Там завжди неймовірний дух, який спонукає до творчості. Адже батли — це майже 100% імпровізація, тут немає ніякої постановки, і це надихає. Крім того, відвідуючи змагання, ти набираєшся досвіду, вдосконалюєшся, — зазначає Олег.

У дорослому житті єдиний варіант заробляти танцями — це стати дуже відомим, відкрити свою школу. Та це дуже важко і вдається не всім. Але запасний варіант потрібно мати.

— Навчаюся на прикладній лінгвістиці. Мені це теж подобається. Брат вчиться на економічному факультеті. І в нього ще більше, як у мене, прагнення мати свою школу, а не бухгалтерськими справами займатись, — розповідає юнак.

Зараз для хлопців танці — це їхнє життя. Попри те, що Олег вчиться на прикладній лінгвістиці, а Дмитро — майбутній економіст, бі-боїнг покидати вони не збираються.

— Для мене це не робота і навіть не хобі, я цим дихаю, я цим живу, — ділиться Олег. — Хоча моя майбутня професія мені теж до душі. Можливо, це буде такий собі запасний варіант, адже заробляти танцями вдається далеко не всім. А от мій брат налаштований щодо цього серйозніше, він мріє мати свою танцювальну школу та працювати у цій сфері.

Ольга УРИНА

Панораму Луцька можна споглядати зі спеціально облаштованого майданчика

В обласному центрі Волині відкрили новий туристичний об'єкт — оглядовий майданчик «Панорама Луцька». Він розташований у районі вулиці Львівської, на перехресті вулиць Квіткової та Гірної. Оглядовий майданчик буде завжди відкритий, усі охочі зможуть у будь-який час помилуватись красою Старого міста.

Біля об'єкта встановлено лавки та смітники. Територію довкола впорядкували, освітили, вклали нове дорожнє покриття на під'їзних вулицях. Крім того, тут розміщена велика карта з відзначеними на ній архітектурними пам'ятками Старого міста.

«Відкриття цього майданчика — це невеличка частинка тієї великої роботи, яку необхідно зробити для розвитку туризму в Луцьку.

Нам потрібно показувати, яке красиве у нас місто, розповідати, що в нас є, адже Луцьк має давню історію, нам є чим пишатися», — зауважив на відкритті міський голова Микола Романюк. «А наступного року плануємо зробити підсвітку пам'яткою архітектури, які будуть милувати око у вечірній час», — додав він.

Волиняни найкраще орієнтуються у печерах

орієнтування у печерах, є цікавим і досить непростим видом змагань, де потрібно вміти «читати» карту печер та орієнтуватись у різноманітних лабіринтах.

Змагання проходили у печері Млинки, що на Тернопільщині, серед збірних команд юних туристів позашкільних навчальних закладів. Програма складалась із спеleoорієнтування за вибором, на промаркованій трасі, у заданому напрямку, на позначеному маршруті. Команди виступали у кожному виді змагань двійками.

В активні заслуг нашої збірної виявилось два других місця (Жур Роман і Міхуля Ія, Петришин Віталій і Зінчук Ірина), третє (Боярчук Антон і Климчук Анна) та четверте (Демчук Дмитро і Климчук Анна), а в загальному підсумку — переможне I місце.

Якщо врахувати, що Волинь — м'яко кажучи, не печерна область, то досягнення наших туристів, їхня технічна підготовка вразили як інші команди-учасниці, так і самих суддів.

Луцькі художниці експонували свої картини у вікнах

Мисткині Маргарита Паламарчук і Небо Міріам вирішили нестандартно показати свої роботи. Цього разу картини вони розмістили у вікнах на другому поверсі колишнього готелю, що на вулиці Крилова.

Незвичайна експозиція має назву Without Limits. Це своєрідна альтернатива пасивній галерейній виставці, новий спосіб презентації мистецтва, а також — спроба оживити місто, зробити його яскравішим.

Як каже художниця Маргарита Паламарчук, таким чином вони закликають людей підняти голову вище і дивитися на світ без обмежень.

Небо Міріам пояснила, що на більшості полотен зображені звичайні речі, такі як трава, небо, мі-

сяць, які насправді дуже цікаві, на них лише потрібно звернути увагу. У своїх роботах вона хотіла передати їхню енергетику в кольорі та об'ємі.

Ольга УРИНА

Нестандартні художниці

Театр ляльок відремонтують до кінця року

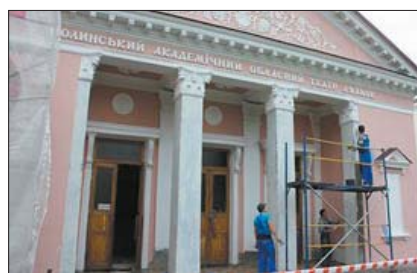
Нині працівники закінчують ремонт фасаду частини приміщення. В театрі вже замінили всі вікна на енергозберігаючі, невдовзі замінять входні двері.

Голова ВОДА Борис Клімчук, оглянувши об'єкт, відзначив оперативність будівельників, які працюють із випередженням графіків: «Вони вже освоїли 970 тисяч гривень, які виділено на ремонт лялькового театру з обласного бюджету. Це першочергові роботи для усунення аварійності. Друга черга реконструкції вартуватиме близько 800 тисяч гривень. За ці кошти відремонтують дах і зроблять утеплення фасаду. Будемо намагатися усі робо-

ти завершити до кінця цього року, щоб ляльковий театр був безпечним для глядачів та милував око лучан і гостей міста».

Голова правління ВАТ «Луцьксантехмонтаж №536» Віктор Чорнуха повідомив, що навесні загальна кошторисна вартість робіт на об'єкті становила 1,7 мільйона гривень. Однак фінансові можливості області не дозволяли виконати всі заплановані роботи, тоді будівельники вирішили ремонтувати найнеобхідніше.

«Зробили дві третини даху, який протікав, підсилювали стіни, які дали тріщини, та привели до ладу фасад. Тут ще необхідно замінити решту даху. Дуже добре, що Борис Клім-

чук особисто відвідав цей об'єкт. Він доручив підготувати проектну документацію на повну реконструкцію. Ті роботи, що були виключені з об'єкта навесні, завершимо», — сказав будівельник.